

Moin durp

Raiend nei de Burg¹, moin durpie,
vlindert 't diep in m'n buik.

Kindertoid, herinderinge,
is't nou hooi wat ik hier ruik?

Grôte piramide dake,
teugen doik op loit de klucht.

Bome, grasland, koeie, skeipe,
is dut kuilgras wat ik lucht?

Bomeraï, an't end 't kerkie,
eêuwelang al Kerkelaan.

Op die plaas zal 'k later ruste,
want ik kom toch hier vedaan.

In 'de Wiele' kon je zwumme,
doikdeurbrake ben't van toen.

Nûwedore, burcht van Floris,
strooide deer toe z'n blazoen.

Nou gaan in die grôte stolpe,
meist gien boere meer an't werk.

Wonings worren, voor de roike,
ok al leger loopt de kerk!

Vierentwintig boereplase,
ware vroeger in bedroif.

Drie ben' d'r van overbleven,
melkerstoid nag, buiten koif.

Toch bai't binneraien kriebel,
heêl kuin op moin durp van toen.
Stossig koik ik in de rondte,
't lucht hier lekker, prachtig groen!

Laan en kerk en doik en terpe,
niet aars worren deur de toid.
't Aldermooiste van dut alles,
hier hew'k in me wiegie loid.

Dick Visser ©

Nieuwe Niedorp februari 2014

(¹ De Burg = Eenigenburg)